

ארצות הברית: רגן בעקבות ג'ו מקארתי

אפילו שהימנעותו של עיתונאי ישראלי לאזכר את מיכ"ר האוראניו רוסאנה כאחד ממקורות העושר הנאמביים איננה מיקרית. סלפטר טוען, בתמימות רבה, שדרום אפריקה הסכימה ל"שירותיהן הטובים" של מעצמות המערב וגרמניה. לקדם את נאמיביה לעצמאות. בינתיים שוקדת לדבריו ממשלת דרום-אפריקה למנוע שהמדינה העצמאית תהפוך מוקד לפעילות "טרור" נגדה. פרטוריה אף שואפת שהשליטון בנאמיביה יקבע בבחירה חופשית של האזרחים, שבקרובם, לפי סלפטר, יש השפעה מכרעת לפוליטיקאים של המיעוט הלבן. היא חרדה פן יפול השליטון לידי הטרויסטים של תנועת סוואפ"ו, שבסביבה באנגולה הפרו-סובייטית.

יפה, חמישה מיליוני לבנים שולטים על 20 מיליוני שחורים בכוח הדיכוי הצבאי, הפוליטי, המישטרי והכלכלי. כלי השחורים בתוך דרום-אפריקה נטולים זכות-בחירה

מועמדו של הימין המטרופ, אך הוא אינו בודד. הלך הרוחות השתנה. סנטורים ליברלים רבים מתנצלים עתה בפומבי על עמדות תבוסתניות בעבר. יתכן שבעוד חודשים אחדים יתחילו אפילו לשפץ את תדמיתו של ג'ו מקארתי המנוח. אלה הם ומגנים חדשים, ומי שעדיין חושב על ארצות-הברית במונחי העושר הקודם צפוי להפתעה בלתי נעימה בעתיד הלא-רחוק.

נאמיביה: מזכיר האו"ם צודק

כמו רוב כתבי הארץ, עבר גם אליהו סלפטר כיבדתי דרך מסויימת בשבע השנים האחרונות. הניציות השתר צנית, הפרודינינית ונפוחת-הביטחון-העצמי כמו עברה מהעולם. סלפטר הפך ליונה מפוכחת, פסימית ומלאה

כמעט שלושים שנה הלפו מאז נופף הסנטור הרפובליקאי, ג'ו מקארתי, ברשימה מפוברקת של עשרות סוכי גים קומוניסטים במנגנון המישל האמריקאי. מקארתי המנוח הצליח לעשות הון פוליטי עצום ממסע הצלב שלו נגד האדומים. צילו הכבד האפיל על שנות החמישים הראשונות. עשרות ומאות ליברלים, ותיקי מיל-לחמת ספרד, סוציאליסטים ושמאלנים, הושפלו בפומבי בפני הוועדה לחקירת פעולות אנטי-אמריקאיות שמקראתי עמד בראשה. אלפי עובדי-מדינה, אמנים, במאי-קולנוע, סופרים ועיתונאים פוטרו מעבודתם. רבים נשרו ארו מחוסרי עבודה, או נאלצו להתפרנס תחת שמות בדויים. מאות אנשי-ירוח עזבו את ארצות-הברית ומצאו מיקלט באירופה.

בסוף גבר המכניזם של הדמוקרטיה האמריקאית על הסנטור. הוא הוקע כשקרן ומעליל, ומת שבע-הרפה וביזיון. תקופת מקארתי הפכה שם דבר בהיסטוריה האמריקאית. משבר ווטרגייט בתחילת שנות ה-70 נעשה מופת, הוכחה-לכאורה שתקופת אופל כזו לא תוכל לפי קוד שוב את מוקדי העוצמה בארצות-הברית. הרשימה של רגן, השבוע הגיע מיסמך מדהים

וצלם-אנוש. הניצול הכלכלי המחפיר שלהם זוכה ללגיטימציה של אידיאולוגיה גיוענית גלויה, שרוב הגויה היו פרונאצים מוצהרים, ואף נעצרו בשל כך על-ידי הבריטים בעת מלחמת-העולם השנייה. מישטר כזה, מספר סלפטר, הפקיד מרצונו הטוב את המעבר לעצמאות נאמיביה בידי מעצמות-המערב, וכל שאיפתו היא לדמוקרטיה ול"בחירות חופשיות". ומהו מקור ההשפעה המכרעת של הפוליטיקאים הלבנים בנאמיביה? תודת העם הנאמיבי על ההשפלה, השיעבוד, הרפת הרעב וגזי לת האוצרות הטבעיים במשך דורות?

ובכן, רצוי שקוראיו של סלפטר ידעו את האמת. מחוץ לכמה קווילינגים, משתפי-פעולה בוגדים בעמם, תומך כל העם הנאמיבי באירגון הלוחם סוואפ"ו כבני ציגו הלגיטימי. מעמדו זה של סוואפ"ו זכה להכרה בינלאומית רחבה ביותר, והוא מעוגן בהחלטות האו"ם. מעצמות-המערב, גרמניה, ולכך אפשר להוסיף גם את יפן ומדינה מיוחדת-כוננית מסויימת, מנצלות את ארצות נאמיביה לתועלתן, תוך שיתוף פעולה ציני עם דרום-אפריקה ובניגוד להחלטות האו"ם. לדרום-אפריקה אין עתה שום מעמד חוקי בנאמיביה. השפעת המיעוט הלבן בארץ זו מתקיימת תחת חסות הצבא הדרום אפריקאי, המישרה החשאית שלו, בוס, וסוכומי-עתק המשרי למים כשחוד לעסקים שחורים בוגדים.

משטר האפליה הגיוענית מנוגד לאמנת האו"ם, מנוגד לחוק הבינלאומי ולעקרונות הצדק הטבעי. לשחורים בדרום-אפריקה יש זכות, ואולי אף חובה, להתקומם נגד משטר שיעבוד הנוהג בהם כאילו היו בעלי-חיים. אף אדם נאור לא מטיל ספק בזכותם של העמים השחורים באפריקה לסייע במאבק זה, עד למיגורו הסופי פי של מישטר האפרטהייד. העובדה שבסביב הסוואפ"ו ממוקמים באנגולה הפרו-סובייטית אינה מעלה ואינה מורידה. אם המערב לא יעמוד לימין המתקוממים נגד מישטר האפרטהייד, תהפוך כל דרום-אפריקה לפרו-סובייטית.

למען הצדק, את העובדה שסוואפ"ו מוכר כיום כמייצגה הלגיטימי של נאמיביה מציג סלפטר בסגנון הידוע מעניינים פלסטיניים. "האו"ם החליט על כך", כותב סלפטר, "בעזרת הרוב המוכר היטב". מתוך הזדהות גלויה עם דרום-אפריקה מצטט סלפטר את האיגרת השחצנית של ממשלת פרטוריה למוכיר האו"ם קורט ואלדהיים. המנהיגים האפריקאנים דורשים שמשטר פיהפעולה הנאמיביים יכללו בכל התייעצות על החלטת מועצת-הביטחון, בעניין עצמאות ארץ זו.

סלפטר, שמאו מפולת 1973 לא הצליח להזדהות עם לשון כל כך זקופת קומה, מציין ש"וולדהיים קיבל אזוהרה ברורה שאם ימשיך להכיר רק באירגון הטרור סוואפ"ו עלולים התושבים המקומיים לקחת את העניינים בידיהם ולהכריז על עצמאותם".

ברור לאיזו עצמאות מתכוון סלפטר. עצמאות בה תהיה "השפעה מכרעת לפוליטיקאים של המיעוט הלבן". כלומר, ימשך שוד האוצרות הכבירים של נאמיביה, והעברתו למערב תמורת מטבע קשה לאוצרה של ממשלת פרטוריה. קורט וולדהיים פועל כראוי, לפי ההנחיות החוקיות של האירגון הבינלאומי, להעברת השליטון בדרום-מערב אפריקה לידי נציגי העם הנאמיבי. יש להגיה שפעור לתם הראשונה של אנשי סוואפ"ו תהיה לגרש את נציגי הבוס בפרט ודרום-אפריקה בכלל מארצם. אם מוכיר האו"ם מסייע להם בכך, הוא פועל לא רק לפי כורח תפקידו הפורמאלי, הוא גם פועל למען הצדק, ולאור אמנת האומות-המאוחדות.

pendent nation in the 1980's.

With the powerful anti-defense Democrats dominating the Senate, backed by the influential disarmament lobby on Capitol Hill, it's crucial that we elect more pro-defense Republicans to the U.S. Senate this year to work with a Reagan Administration as we enter the decade of the 1980's.

Whether we redress the military balance of power or allow the Soviets to maintain their military superiority over our country will be determined largely by the outcome of the election.

That's why I urge you, in the strongest possible terms, to please send the most generous contribution you can afford today to the Senatorial Committee so they can fully fund their 1980 Target Democrat Program.

Sincerely,
Ronald Reagan
Ronald Reagan

קטע ממכתבו של רונלד רגן כמו מקארתי

מריחות צדקניות, אבל גם עתירת-ידע ולמודת-לקח, כלפי העולם הכוזב והנפס שהאיר פניו לערבים ולשותפיהם מהעולם השלישי.

את דיעותיו מבטא סלפטר בעיקר ברשימותיו בעניינים בינלאומיים. בשבוע שעבר הוא טיפל במדורו, העולם מסביב, בנאמיביה תוך נטייה שקופה למדי לאלגוריה בין דרום-אפריקה לישראל. הרשימה מיעודת, כמוכן, לקורא הממוצע, האינטליגנטי של היומון (שכן אחרים, למרבה הצער, לא יגלו שום עניין בנאמיביה הרחוקה) והוא מעניק לו מידע, בכמות הניתנת לעיכול ובאיכות בהחלט סלקטיבית. זוהי מגמתיות פרו-דרום-אפריקאית. הקורא מוזמן לתמוך באורח מדיני ולהזדהות באורה ריגשי עם המעצמה המבוססת כולה על גיוענות. ענת המילהמה הקרה אינה אלא מסווה, לא מוצלח ביותר.

שירותן הפרו-סובייטי. "נאמיביה (דרום-מערב אפריקה)", גורס סלפטר, "היא מן הארצות העשירות ביותר באוצרות טבע ניכשת השחורה". עד כאן אין ויכוח,

למדור עולם קטן. הישר ממטהו של רונלד רגן. תוכן המיסמך, סיגנונו והלכירהה השוררים היום בארצות-הברית, מעוררים החלחה של ממש. לא במקרה מציין הווינגטון פוסט שהבגלות של אתמול הפכה לאיום של היום, ואולי אפילו לתייכום של המחר. הניציות ההיולית, הבלתי מהוקצעת, של רגן הולידה רשימה שחורה חדשה, הפעם של סנטורים ליברליים שיש להפלים בכל מחיר. במיכתב אישי של מועמד הרפובליקאים לנשיאות ארצות-הברית, רונלד רגן, נתבעים פעילי המיפלה לפעול להפלתם של עשרה סנטורים. העשרה, יונים במדיניות החוץ, שפעלו רבות לפני הדאטנט ולהאט מירון החימוש היקר, מכוונים בג'ו רגן אנטי-ביטחוניים. (Anti-dependence) חרף השפה המעודנת יחסית, שנועדה למנוע האשמות במקארתיזם, זהו מיסמך חמור ומסית. העובדה שמחברו עלול לשבת על כס מנהיג "העולם החופשי" מעוררת בעתה.

בין הסנטורים הליברלים אותם יש להפיל, מונה רגן את פרנק צ'רץ' מאיידה, ג'ורג' מקיגורן מדרום-דאקר טה. גארי הארט מקולוראדו ואלן קראנסטון מקליפורניה. וכך מוקיע אותם רגן בפתח איגרתו: "המשטר שבו אנחנו מצויים היום הוא תוצאה ישירה מהמדיניות והמפילוסופיה של הליברלים הדמוקראטים ששולטים בסינאט של ארצות-הברית מזה 25 שנה: אני מתנגד בתוקף להצבעות האנטי-ביטחוניות שלהם. שנה אחרי שנה, שיצרו מצב צבאי ומדיני שאין לקבלו במנחים של הביטחון הלאומי של ארצות-הברית בשנות ה-80".

רגן פונה לפעיליו בדרישה לגייס כסף רב, כדי להביס את הליברלים ולהשתלט על הסינאט. הוא מבטי בגלוי את התנגדותו להפסקת מירון החימוש. את סלידתו מהדטאנט, את שאיפתו לנווט את מדיניות-החוץ האמריקאית בדרך לעימות בין-מעצמתי, לקראת סוף האיגרת הופך סיגנונו כלפי הסנטורים השנואים עליו פחות ופחות מתוחכם, יותר ויותר זהה לזה של ג'ו מקארתי בשנות החמישים:

"כשהדמוקראטים האנטי-ביטחוניים ורבי העוצמה שולטים בסינאט, וכשהם זוכים לגיבוי של הלווי לפירוק החימוש, יש חשיבות מכרעת לבחירתם של רפובליקאים פרו-ביטחוניים לסינאט. אלה יוכלו לעבוד עם מימשל רגן בעשור של שנות השמונים. בחירתם (של הביטחונייסטים) תקבע אם נוכל לתקן את מאזן הכוחות או להרשות לסובייטים לקיים את עליונותם הצבאית". איש השוליים? עד לפני חודשים אחדים נהגו לתאר את רונלד רגן ודומיו כדוברי השוליים המטרופים של הימין בארצות-הברית. הדיווחים הזורמים היום מווינגטון כבר לא מדברים על שוליים. רגן הוא אולי

מוכ"ל האו"ם ואלדהיים סוואפ"ו הנציב הלגיטימי של העם הנאמיבי